

CAMILLA LÄCKBERG

BRONZOVÉ SNY

STRHUJÚCE FINÁLE SÉRIE O FAYE

BRONZOVÉ SNY

CAMILLA
LÄCKBERG

BRONZOVÉ
SNY

Zo švédčiny preložila
MÁRIA BRATOVÁ

slovar

Copyright © 2024 Camilla Läckberg
First published by Forum, Sweden.
Published by arrangement with Nordin Agency AB, Sweden.
Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., Bratislava 2025
Translation © Mária Bratová 2025
Cover design © Henrik Walse 2025
Cover photograph © Viktor Sjödin 2025

ISBN 978-80-556-6744-7

Všetky práva vyhradené. Nijaká časť tejto knihy sa nesmie reprodukovať ani šíriť v nijakej forme, žiadnymi prostriedkami, ani elektronickými, ani mechanickými, ani vo forme fotokópií, nahrávok, prostredníctvom súčasného a ani budúceho informačného systému a podobne, bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

*Svojim sestrám Rite, Lene, Aurore, Eleonore
a Isadore – pokrvným aj získaným*

Február

Faye hľadela na snehom pokrytý dvor. Čelom sa opierala o zamrežované okno a pohľadom kĺzala po vysokom plote, čo odsúdenkyne v Stenakulle delil od zvyšku spoločnosti. Nad lesom krúžil akýsi obrovský vták, potom jej však zmizol z dohľadu.

Všetko sa pobabralo. Jej matka Ingrid a dcéra Julienne zomrú napriek úsiliu, ktoré vynaložila na ich ochranu. Kvôli nim sa odtiaľto musí dostať, ibaže zatiaľ ani len netušila ako. Nič z doterajšieho života – ani detstvo a dospievanie vo Fjällbacke, ani život paničky z horných desiatich na Östermalme a úspešnej podnikateľky – ju nepripravilo na toto. Ako sa má s niekým spojiť, ako donútiť ľudí, aby jej dôverovali, aby ju *nasledovali*?

Odváži sa vôbec začať odznova? Nájde silu opäť sa oslobodiť?

Faye sa ešte nikdy necítila taká osamelá. A od Julienne vzdialenejšia než hocikedy predtým. Už teraz jej chýbala sloboda, hoci do zariadenia sa dostala len pred pár hodinami.

Hlasy na chodbe ju donútili vystrieť sa.

Naprázdno prehltna.

Zatvorila oči.

Takto sa to predsa nesmie skončiť. To nedopustí.

1. časť

Pred ôsmimi mesiacmi

Z apartmánu v Hoteli Grand mala výhľad na Strömmen. Po nábřeží pred zámkom sa prechádzali skupinky ľahko odetých ľudí. Priložila si dľaň na hrud' a cítila, ako jej búši srdce. Už jej niekedy bilo tak rýchlo?

Keď sa ozvalo klopánie na dvere, Faye sa strhla.

„Kto je?“ zakričala. No znelo to akosi slabo, takmer nespoznávala vlastný hlas.

Otázku musela zopakovať a to ju ešte väčšmi znepokojilo.

„Alice,“ ozval sa známy hlas a Faye si vydýchla. Od úľavy priam vzlykla.

Pri otváraní dverí sa chvela.

Priateľka, zároveň dôležitá partnerka Fayinej firmy Revanš, vošla a zvedavo sa rozhliadala po apartmáne.

„Takže takto si žijú niektorí ľudia!“

„Alice, veď ani ty nebývaš v slume!“

Faye sa podarilo zasmiať, hoci srdce jej ešte vždy splašene búšilo.

„Tento apartmán zvyknú poskytnúť Madonne a Beyoncé?“ opýtala sa Alice a usalašila sa na obrovskú pohovku. „Alebo tu majú ešte krajší?“

„Tento.“

Faye sa načiahla po striebristú kávovú kanvicu, čo stála na veľkom podnose spolu s lákavými raňajkami.

„Takže teraz vdychujem zvyšky ich DNA...“ Alice sa opatrne nadýchla.

Faye sa opäť podarilo zasmiať.

„Podľa mňa tu medzitým poriadne vyvetrali. Dúfam, že odstránili aj stopy po telesných tekutinách. Takže sa musíš uspokojiť s mojimi výtrusmi.“

Priateľke podala porcelánovú šálku s kávou a spýtavo ukázala na kanvičku s mliekom.

Alice zavrtela hlavou.

„Nie, ďakujem. Kávu chcem čiernu, ako je môj terajší milenec.“

Faye sa usmiala, a keď naliala kávu aj pre seba, usadila sa do kresla oproti Alice.

„To neznelo politicky korektne...“ podotkla.

Alice mykla plecami. Po škaredom a nechutnom rozvode s Henrikom sa očividne oslobodila a zjavne zvysoka kašľala na to, čo si ľudia myslia o spôsobe jej života.

„Prečo si sa chcela stretnúť tu, a nie v kancelárii? A prečo vlastne nie si doma?“

Alice ako zvyčajne išla rovno k veci.

Faye si hľadela na ruky. Ľudí, ktorých mala rada, nechcela vťahovať do osobných problémov, no zároveň z predošlých skúseností vedela, že sama nie je dostatočne silná.

„Včera večer som videla otca. Keď sme sedeli v Riche. Stál za oknom a zíval na mňa. A potom zmizol.“

Keď si predstavila otcov zúrivý pohľad, striaslo ju. Presne tak ju v detstve paralyzoval a oslaboval, lebo vedela, že keď sa otec na ňu alebo mamu pozerá takýmto spôsobom, zakrátko ju potrestajú.

Alice prudko postavila šálku na stôl. Porcelán na podnose zacvendžal.

„Si si tým istá?“

Faye prikývla.

„Áno. Som si istá.“

„Všimla som si, že sa čosi deje. Odrazu si zmĺkla a rýchlo si sa pobrala preč. Dokonca aj Ylva sa tomu čudovala.“

„Viem, aj s ňou sa musím pohovárať.“

Faye sa pozrela Alice do očí.

„Keď som sa vrátila domov, na dverách som zbadala stopy, akoby sa niekto pokúsil dostať do bytu. Okamžite som sa pobrala sem.“

„Panebože!“ Alice stisla Faye ruku. „A čo urobíš s Talian-skom?“

Faye stislo hrdlo už pri myšlienke na krásny domov v Ravi, kde ju čaká dcéra s mamou.

„Zruším cestu. Nemôžem riskovať, že ho tam privediem. Už vie, že žijú, lebo včera mi cez sklo ukázal fotku, čo som dala Jackovi, skôr než... umrel. Zrejme boli v kontakte aj po úteku z väzenského auta. Jack dal fotku otcovi a teraz... Neviem. Je mi jasné, že si musím nájsť nové bývanie. Najlepší by bol dom. Ak nepočítam čas, keď som žila u Kerstin, od príchodu do Štok-holmu som nebývala v dome. Nádejám sa, že otec by také čosi odo mňa neočakával.“

„Nebolo by bezpečnejšie žiť v meste? V nejakom byte?“

Faye zavrtela hlavou.

„Tam sa pohybuje priveľa ľudí. Zato dom sa dá kontrolovať a strážiť.“

„Povedz, ako ti môžem pomôcť,“ Alice vstala a doliala si kávu.

„Tvoju pomoc budem potrebovať zaručene. No najprv musím kadečo zariadiť.“

„Naozaj si myslíš, že pôjde po tebe? Až tak veľmi by riskoval? Veď ušiel z väzenia. Nemal by sa radšej niekam zašít? A vás nechať na pokoji?“

Faye opäť pokrútila hlavou.

„Nie. Poznám ho. Chystá sa na mňa. Prečo by mi inak ukazoval tú fotku? Musím sa pripraviť.“

Naskočila jej husia koža, akoby v elegantnom apartmáne zadul studený vietor.

„Ako to teda vidíš s ďalším prienikom na trh? Odložíme to?“

„Nie. Ten vyriešim. Tvrdo sme pracovali, nemienim riskovať, že odkladom o niečo prideme. Ak získame trh v USA, Revanš sa vo svete kozmetiky dostane na špičku, to vieš rovnako dobre ako ja. Nedovolím, aby nám cestu k úspechu zahatal môj otec.“

Faye sa schúlila, lebo sa jej zdalo, že sa ešte väčšmi ochladilo. Azda hapruje klimatizácia?

„Mohla by si okamžite zariadiť zvýšenie bezpečnosti na pracovisku? Musím tam zísť, možno ešte dnes,“ pokračovala.

„Hneď to vybavím.“

Alice vstala a silno ju objala.

Faye sa nadýchla dobre známej vône Chanel 5. Alice vždy milovala klasiku.

Keď sa za priateľkou zatvorili dvere, Faye prešla do spálne a po krátkom zaváhaní vzala do ruky mobil. Na tento hovor sa netešila. Nenávidela predstavu, že bude klamať dcéru. Mame však musí povedať pravdu. Matka najlepšie vedela, aké nebezpečenstvo predstavuje jej exmanžel, preto by nebolo správne neinformovať ju.

Faye si vzdychla a zavolala cez Facetime. Keď sa na displeji zjavila krásna tvárička, rozbolelo ju srdce.

„Mami! Kedy prídeš domov? Nakreslila som ti obrázok, potom ti ho dám!“

„Miláčik, si moje zlatko. Veľmi mi chýbaš, ale kým sa vrátim, ešte to chvíľu potrvá. Mamička potrebuje ešte vybaviť zo pár pracovných záležitostí.“

Juliennin sklamaný výraz už poznala, a predsa opäť raz ruší svoj sľub. Bolelo ju to o to väčšmi, že videla, ako sa dcéra usiluje tváriť ľahostajne.

Dokonca mykla plecami.

„Chápem.“

„Ako sa máš?“

„Dobre, ale asi ako zvyčajne chceš hovoriť s babkou, však?“

„Och, Juliennne... Teraz sa naozaj musím pohovárať s babkou o veľmi dôležitých veciach, no nabudúce sa budeme...“

„Jasné.“

Juliennina tvár zmizla z displeja, namiesto nej sa v zábere hojdali svetlé steny a tmavý nábytok.

„Babka!“ zavolala dcéra, prechádzajúc miestnosťami.

Potom sa na displeji vynorila tvár Fayinej mamy.

„Môžeš odísť niekam do ústrania?“ opýtala sa Faye potichu.

Matka prikývla a Faye sledovala, ako vychádza na poschodie.

„Čo je?“ spýtala sa zadychčane, lebo po schodoch kráčala veľmi rýchlo. „Desíš ma.“

Faye sa zhlboka nadýchla.

„Včera som ho videla. Otca. Myslím si, že sa pokúsil dostať ku mne do bytu.“

Matka zalapala po vzduchu.

„Gösta? Si si istá?“

Na tú istú otázku, ako jej pred chvíľou položila Alice, Faye odvetila rovnako.

„Áno. Som si istá. Zistil, že žijete. Preto som zrušila cestu za vami, hoci o dome v Ravi určite nevie, ale nechcem ho k vám doviest, lebo ma možno sleduje.“

Za viečkami ju pálili slzy, silou vôle ich potlačila.

„Od tejto chvíle musíš byť mimoriadne opatrná. Samozrejme, že okamžite zariadim, aby posilnili ochranu. Nemienim nič riskovať.“

„Kde si teraz?“

Matke sa chvel hlas a mobil v jej ruke sa triasol.

Otec mal takúto schopnosť. Vedel v nich prebudiť hlboký, priam živočíšny strach. Obe vedeli, čoho je schopný a koľko zla sa v ňom skrýva.

„Ubytovala som sa v Hoteli Grand. No určite si zariadim nejaké bezpečnejšie bývanie.“

„Dávaj na seba pozor,“ šepla matka a Faye mlčky prikývla.

Nesmie dovoliť, aby ju premohol strach. Takú moc otcovi nedá do rúk. A musí si udržať chladnú hlavu, aby zvládla naplánovať ďalší krok. Otec je na úteku, pátrajú po ňom, a to je pre ňu istá výhoda.

„Postaraj sa o Julienne. Lúbim vás,“ povedala Faye a zrušila hovor.

Zostala sedieť na posteli. Po tom všetkom, čo sa udialo v posledných rokoch, cítila sa unavená na boj. Ibaže presne to teraz musí urobiť. Bojovať o vlastný život a život svojej rodiny. Myslela na fotku, čo ukázala Jackovi a ktorú jej vzal. Jediná fotka, na ktorej je mama so Julienne. Pomohlo by, keby sa na ňu teraz mohla pozerieť. Záber vznikol na sicílskej pláži. Plavovlasá Julienne s mokkými vlasmi sa chúlila v maminom objatí a pozerala sa do objektívu. Presne túto fotku má teraz otec.

Faye bola odhodlaná bojovať o dcéru a mamu do poslednej kvapky krvi.

Znova vzala do ruky mobil a do vyhľadávača zadala heslo Reality v Štokholme. Hneď prvé heslo jednoznačne prezrádzalo, že kancelária sa orientuje na exkluzívnu klientelu. Naťukala údané číslo priamej linky, na ktorej sa zakrátko ozval mužský hlas.

„Dobrý deň, chcela by som kúpiť dom,“ stroho oznámila Faye.

„Okej! Prepojím vás na nášho makléra.“

Siahla po minerálke, čo stála na nočnom stolíku, napila sa, aby spláchla horkú chuť kávy, a čakala.

„Peter Bladh, ako vám môžem pomôcť?“ ohlásil sa maklér. Súdiac podľa doliehajúcich zvukov, zrejme sedel v aute.

„Volám sa Faye Adelheimová a chcem kúpiť dom. Čo najskôr. Chcem, aby k nemu patril plážový pozemok a nebol ďalej než pol hodiny cesty od centra Štokholmu. Na cene nezáleží.“

Nastalo krátke ticho.

„Hmmm... Mám k dispozícii dom, ktorý by vám mohol vyhovovať,“ oznámil realitný agent. „Je na Lidingö, hneď pri vode. Uvádzaia cena je...“

„Ako som povedala,“ prerušila ho Faye, „na cene nezáleží. Kedy ho môžem vidieť?“

„Kde ste teraz?“ opýtal sa agent.

Faye si pripomenula, že sa musí správať ako zvyčajne a nepoddať sa strachu. Očakávať útok a pripraviť sa naň.

„Bývam v Hoteli Grand.“

„Približne o dvadsať minút by som mohol prísť po vás. Iba sa zastavím v kancelárii a vezmem kódy a kľúče od domu.“

„Výborne.“

Po telefonáte Faye vstala a vošla do kúpeľne. Čakala ju hromada práce. Aby ochránila svoju rodinu. Za každú cenu.

Dom dal postaviť pred piatimi rokmi švédsky miliardár. Nedávno si založil rodinu, predal svoj podiel v známej finančnej firme a presťahoval sa do New Yorku. Na finančníka má vycibrený vkus, pomyslela si Faye, keď sa poobzerala po dome. Teda, ak si ho dizajnoval sám. Iba zariadenie bolo hodné niekoľko miliónov, a pritom nepôsobilo okázalo luxusne. Faye si bez väčších problémov vedela predstaviť, že tu býva.

Pozemok ohraničoval vysoký múr, v ktorom sa nehlučne odsunula mohutná brána, len čo pred ňu zabočil agentov kabriolet. Trojposchodový dom stál na okraji Lidingö. Jednu stenu tvorili panoramatické okná s výhľadom na vodu. Pod nimi sa rozprestieral udržiavaný trávnik, bazén a piesčitá pláž.

„Do domu nevidieť. Okná sú upravené tak, aby ste videli von, ale dovnútra nevidieť.“

„Ako vo vypočúvacej miestnosti?“

Peter sa zasmial. Tvár mu skrášlil príjemný úsmev a dokonale biele zuby.

„Presne, ako vo vypočúvacej miestnosti.“

Stála tak blízko, že cítila vôňu jeho parfumu. Vysoký tridsiatnik mal hnedé vlnité vlasy začesané nabok. Očividne chodil do posilňovne. K nej sa správal úctivo, ale nie podlízavo, sebavedomo, ale nie drzo. Faye priťahoval od prvej chvíle, uvoľnila sa a pri jazde v jeho aute sa cítila príjemne.

Usúdila, že mladý muž je singel. Jednak nemal na ruke prsteň, jednak bol oblečený dokonale mužným spôsobom, vyhovujúcim ženskému vkusu.

„Bezpečnostný systém je prvotriedny. Kamery aj alarm sú napojené priamo na bezpečnostnú firmu Wadling Security. Predajcovi mimoriadne záležalo na bezpečnosti. Štokholm už nie je, čo býval. Určite viete, že existujú vykrádačské bandy, ktoré sa špecializujú na domy ako tento. A zloději sa správajú surovo a bezohľadne. Takže takáto ochrana je priam nevyhnutná.“

Faye prikývla, no pohľadom zablúdila na hrudné svaly, čo sa rysovali pod priliehavou košeľou. Mala čo robiť, aby sa ovládla a nenaznačila, že by si dala povedať.

Čo sa týka lupičských gangov, tie ju znepokojovali oveľa menej než vlastný otec. Ak sa on rozhodne, nijaký poplašný systém na svete nezabráni, aby ju napadol. Keď sa raz mama pokúsila ujsť a spolu s Faye a so Sebastianom sa ukryla v turistickej ubytovni, už nasledujúce ráno im trieskal na dvere. Bol ako stopovací pes, vždy ich našiel. Pravda, kvalitný bezpečnostný systém jej hádam pomôže aspoň získať čas.

„Čo si o tom myslíte?“ opýtal sa Peter, keďže už asi minútu mlčala.

Faye iba prikývla.

„Sú aj iní záujemcovia?“

„Včera bol na obhliadke Martin Lorentzon.“

Vedela, že spoluzakladateľ Spotify po enormných úspechoch nemá núdzu o peniaze. To značí, že sa treba poponáhľať.

Dom bol dokonalý. Tu by sa mohla cítiť najbezpečnejšie, ako sa dá, bývať blízko centra, a pritom si dokonale zachovať súkromie. Tu by jej do života nepchali nos nijakí zvedaví susedia. V posledných rokoch, keď bývala na Östermalme, boli čoraz nezniesiteľnejší. Kedysi zastávala názor, že by nevedela bývať na neosobnom a zastrčenom Lidingö. Práve to na ňom teraz

ocenila najväčšmi. Navyše to umožní zaistiť si dokonalé strázenie okolia nehnuteľnosti, čo by sa v meste rozhodne nepodarilo.

„K požadovanej sume pridám päť miliónov. Podmienka je, že sa nastahujem ihneď.“

„To by nemal byť problém. Zavolám majiteľovi.“

Zišiel po schodoch a nechal ju osamote. Po chvíli sa vynoril na konci trávniku pri piesčitej pláži s mobilom pri uchu. Faye neodstúpila od okna a obzerala si ho, lebo si uvedomovala, že ju nemôže vidieť.

Odrazu jej znova nabehli zimomriavky. Otcov nečakaný príchod ju donútil zmeniť všetky plány. Už nebola paňou situácie. A to sa musí zmeniť, znova musí získať kontrolu nad životom. Na to sa potrebuje najprv dokonale uvoľniť, zbaviť telo napätia.

Jednou dlaňou sa oprela o okenné sklo, druhú vopchala do nohavičiek. S pohľadom na Petrovo vytrénované telo a vzpriamené držanie si predstavila jeho vyformovanú hrud'. Nepochybovala, že je dohľadka vyholená. Tvrdé prsné bradavky. Od vzrušenia sa hrýzla do pery. Zatvorila oči. Slastne sa zachvela.

Po chvíľke sa usadila na jedno z kresiel krémovej farby. Tep sa jej spomalil. Zo značkovej kabelky Hermés Birkin vybrala pudrenku vlastnej firmy a v zrkadielku si upravila mejkap. Potom rozopla zips na vrecku v kabelke a vybrala strieborný medailón, kde ho nosila, odkedy prišla o fotografiu. Otvorila ho a zahľadela sa na obrázok, na ktorom bola s malou Julienne. Fotografovala ich známa Kate Gaborová a tento záber patril k Fayiným najmilším.

Po chvíli začula na schodoch Petrove kroky, preto rýchlo zatvorila medailón s retiazkou a vložila ho do kabelky.

Peter podišiel k nej.

„Prepáčte, že to trvalo trochu dlhšie.“

Faye sa usmiala.

„To nič. Užívam som si výhľad.“

Pohľadom skĺzla po Petrovej postave.

Zaodfhal, opálené líca mu zalial rumenec.

„Hovoril som s majiteľom a vašu ponuku prijal. Keď sa jeho manželka dopočula, že dom chcete kúpiť vy, bola nadšená. Požiadala ma, aby som vám odkázal, že je veľkou fanúšičkou vás aj vašich výrobkov. Používa výhradne kozmetiku značky Revanš.“

„Tá dáma má vkus.“

Faye vstala a Peter ju odviedol ku vchodu. Kým natukal kód, aby dom zamkol a zapol alarm, prešla k autu, nasadla a zložila si slnečné okuliare. Prisadol si a stlačil gombík diaľkového ovládača veľkej brány, ktorá sa za nimi nehučne zatvorila.

Pri odchode si Faye v spätnom zrkadle obzerala dom, čo práve kúpila. Za iných okolností by sa sem Julienne raz mohla prisťahovať, no zatiaľ to bola holá nemožnosť. V očiach verejnosti bola Julienne mŕtva. Zavše to aj Faye vnímala ako skutočnosť, lebo svoju rolu hrala dokonale. Vždy ju to však veľmi zarmucovalo.

Ale nemala na výber. Zábery v Jackovom počítači boli príšerné. Julienne vystavil odporným veciam. Preto musela dcéru za každú cenu dostať z Jackovej blízkosti a zariadiť, aby sa k nej už nikdy nedostal.

Základným predpokladom ďalšieho života Julienne bolo klamstvo o jej smrti. Faye dúfala, že ťarchu tejto lži unesie, no niekedy sa jej videla priťažká.

V realitnej kancelárii na Humlegårdsgatan si Faye ešte raz premerala Petra koketným pohľadom, podpísala dokumenty na dom a odišla. V parku Humlegården si obedachtiví Štokholmčania rozložili piknikové deky alebo polihovali len tak na tráve. Slnko zohrievalo tmavý asfalt. Na oblohe plávali biele obláčiky.

Mesto si zamilovala od prvej chvíle, keď sem prišla študovať ekonómiu. Vtedy sa jej videlo obrovské. No teraz jej pripadalo až zadúšajúco malé. Zdalo sa jej, že každého človeka, ktorého stretla, vyslal za ňou otec.

Citové rozpoloženia sa v nej striedali tak prudko, až sa jej zakrútila hlava. Chvíľu sa jej zdalo, že je všetko ako zvyčajne, vzápätí si uvedomila, že otec ide po nej, a zmocnil sa jej nepokoj, prepadol ju des a zatínal do nej ostré pazúry.

Odbočila doľava k Stureplanu a budove, kde sídli Revanš. Alice ju telefonicky ubezpečila, že zariadila maximálnu ochranu, napriek tomu sa Faye videlo, že príchodom do firmy prí veľmi riskuje. Jej otec zaručene pozná túto adresu. Ibaže naozaj nie je možné, aby sa celý čas skrývala.

Recepčná sa usmiala a prechádzajúcej Faye radostne zamávala. Pri vchode do budovy kútikom oka zaregistrovala dvoch ochrankárov, ktorí vyzerali drsne a nebezpečne. Návštevníci, ktorí vo vestibule čakali, kým si po nich príde firemný zamestnanec, si Faye zvedavo obzerali. Na také pohľady si zvykla. Už ju spoznávali nielen vo Švédsku, ale aj v zahraničí.

Záujem ju zvyčajne tešil, no zavše sa dostávala pod tlak. Momentálne nepokladala za výhodu, že ju ľudia spoznávajú. Zároveň to však bolo dôkazom úspechu. Legenda Faye. Podvedená a oklamaná žena, ktorá vrátila úder. To bola tá časť pravdy, ktorú starostlivo pripravila a šírila o sebe.

Faye vložila kartičku do turniketu a rýchlymi krokmi zamierila k výťahom. Uľavilo sa jej, že už nie je vystavená pohľadom cudzích ľudí. Toto bol jej hrad, jej útočisko. Všetko v ňom vytvorila sama. Z ničoho.

Stisla tlačidlo a pohodlným výťahom sa dala vyviezť na najvyššie poschodie. Keď sa dvere otvorili, vystúpila a zamierila napravo. Na konci chodby, v kancelárii s panoramatickými oknami, z ktorých bol strhujúci výhľad na mesto, úradovala Ylva.

„Panebože, Faye!“ hlesla priateľka, keď vošla dnu.

Vyskočila a objala ju krátko, no vrúcne ako pred niekoľkými hodinami Alice v Hoteli Grand. Tentoraz Faye udrela do nosa vôňa Chloé. Ylva si vždy priateľsky doberala Alice, že Chanel 5 je pre staré dámy.

„Ochranku sme zdvojnásobili,“ povedala Ylva, kým sa usádzali na tvrdú a nepohodlnú sedačku v rohu miestnosti.

„Nechápem, prečo ju nevyhodíš,“ šklabila sa Faye. „Z tohto sedenia ma vždy rozbolí zadok. A ten niečo znesie!“

Dlaňou prešla po drapľavom potahu, ktorý akoby ju popichal.

„Toto je rodinný klenot. Pripomína mi, odkiaľ som prišla,“ vyhlásila Ylva. „Varovanie, aby som nespohodlnela.“

„Môj zadok to vidí inak.“

S úsmevom sa pozrela na Ylvu. Sesterstvo. Ženy, ktoré spoznala počas svojej púte a ktoré vždy stáli pri nej. Neboli to len priateľky – stali sa rodinou.

Ylvina cesta do spoločenstva bola – mierne povedané – svojská. Začala sa tým, že Faye nachytala svojho manžela Jacka v posteli s Ylvou. Mužovi a Ylve sa neskôr narodila dcéra.